

Twee maanden geleden is het alweer, de Bokkenrit van dit jaar. Nietsvermoedend loop ik in de stad plotseling Greet Dijkema tegen het lijf. Dat scheelt me weer een mailtje, zegt ze. Jij gaat nog een stukje schrijven over de Bokkenrit van dit jaar, voor vrijdag inleveren. Op een onbewaakt moment had ik ja gezegd op haar verzoek, weken na de Bokkenrit, om daarover iets op papier te zetten. Schunnig natuurlijk, maar eigenlijk was ik het alweer vergeten. Toen ze het vroeg, zei ik ja, maar stiekem ging ik er van uit dat het niet echt serieus was bedoeld. Iemand vragen een stukje te schrijven over een tocht enkele weken nadat je die tocht hebt gemaakt, nee, dat kun je toch niet menen. En nu houd ik mijn rug recht en zeg haar toe binnen 24 uur iets te sturen over de Bokkenrit.

Een goede oefening om het geheugen weer eens flink op te frissen.

Er was voor deze rit flink wat reclame gemaakt met flyers. Her en der waren ze beland, neergelegd in motorzaken en achtergelaten bij het clubhuis van MTC Motovatie in Amstelveen. Het resulteerde in een prima opkomst van motorliefhebbers uit alle windstreken, van ver weg en van dichtbij.

Met Martin Ribbink had ik afgesproken op tijd bij de kantine te zijn, rond een uur of negen. Koffie zetten, koffie schenken, geld innen, kopjes wassen. Na de grote golf van deelnemers en na enige koppen koffie vormt zich later die ochtend een resterende groep van zo'n 14 man. Een flinke groep om de Bokkenrit mee te rijden. Een man of negen van onszelf worden vergezeld door een groepje vrouwen en een stel mannen. We hebben allemaal weer veel vertrouwen in het vermogen van Martijn om de routerol te lezen, deze bijtijds door te draaien en op tijd de handelingen te verrichten die volgens de routerol moeten worden uitgevoerd. Waar we allemaal heengaan, we zien het wel, we volgen onze leidsman. Duidelijk dat af en toe even gewacht wordt op de laatste persoon met deze toch wel grote groep. Een pauze in Arnhem, bij de Sonsbeek boerderij, komt goed van pas. Het nuttige wordt hier met het aangename verenigd. We slagen er uiteindelijk in zonder bloedvergieten de rekening te betalen. Bij een enkeling was het geduld al aardig opgebraakt bij het zien van de collectieve rekening.

Weer opgestapt blijkt een automobilist bijna in aanvaring met Peter te komen. Ach, het gaat goed, dit hoort er blijkbaar bij. Later in de middag, het duurde daar bij Sonsbeek wel erg lang, zijn we in de buurt van Laren. Het interpreteren van de routerol laat even te wensen over. Voor enkelen een prima moment met de tocht te stoppen, ze moeten nog een eind naar huis. Weer terug op de juiste plek op de routerol en op de juiste plek op de weg, vervolgen we de tocht en eindigen tenslotte weer bij de kantine.

De ballen gehakt, bijzonder lekker, liepen niet zo hard vandaag. Joke neemt het restant weer mee naar huis, goed voor een volgende keer.

3 oktober Bokkenrit

Geschreven door Luc
vrijdag 03 oktober 2003 00:00

Luc